

عنوان مقاله:

مولفه های بهزیستی معنوی در نهج البلاغه

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

جعفر هوشیاری - دانشپژوه دکترای قرآن و روانشناسی و استاد همکار مجتمع آموزش عالی علوم انسانی جامعه المصطفی

حسنا وردی - دانش آموخته کارشناسی ارشد روانشناسی مثبتگرا دانشکده هدی

خلاصه مقاله:

بهزیستی معنوی از موضوعات مطرح روانشناسی و مورد توجه بسیاری از روانشناسان است، پژوهش حاضر با هدف استخراج مولفه های بهزیستی معنوی بر اساس کتاب نهج البلاغه با روش توصیفی- تحلیلی، انجام شد. یافته های پژوهش نشان داد: الف) بهزیستی معنوی در روانشناسی به داشتن معنا، هدفداری و ارزش، در روابط انسان با خود، دیگران، طبیعت و یک موجود فراتر از خود اشاره دارد. و مولفه های آن عبارتند از: ارتباط باخود، ارتباط با دیگران، ارتباط با طبیعت و ارتباط با خداوند. ب) بهزیستی معنوی در کلام امیر المومنین علیه السلام عبارت است از به کار بردن عقل و اندیشه و حواس برای پیدا کردن معنا و هدفی که خداوند برای انسان قرار داده است و منجر به سعادت دنیوی و اخروی فرد می شود. و مولفه های آن در چهار ساحت متعالی، شخصی، جمعی و طبیعی قابل تبیین است؛ مولفه های ساحت متعالی عبارتند از: ارتباط شناختی، رفتاری و عاطفی. خودآگاهی، هدفداری، خیرخواهی، خودسازی و بازداری و بهره گیری مولفه های ساحت شخصی هستند. ساحت جمعی نیز دارای مولفه هایی از جمله عبرت و پند آموزی، برابری و مساوات، وحدت، اخلاق اجتماعی، مسئولیت اجتماعی و حقوق متقابل. طبیعت نشانه خدا، اطاعت پذیری طبیعت از خداوند، مسئولیت انسان در برابر طبیعت؛ از جمله مولفه های ساحت طبیعی بهزیستی معنوی به شمار می روند.

کلمات کلیدی:

ارتباط با خدا، ارتباط با خود، ارتباط با دیگران، ارتباط با طبیعت، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140749>

